

Sygn. akt I ACa 310/13

I ACz 302/13

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSA Ewa Tkocz
Sędziowie	SA Małgorzata Wolczańska SA Ewa Jastrzębska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 19 lipca 2013 r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa	B. C.	
przeciwko	Szpitalowi (...) w D. i (...) Spółce Akcyjnej w W.	

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 30 listopada 2012 r., sygn. akt I C 644/11

oraz zażalenia pozwanego Szpitala na rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2 zaskarżonego wyroku

postanawia:

- 1) umorzyć postępowanie apelacyjne;
- 2) oddalić zażalenie pozwanego;
- 3) nie obciążyć powoda kosztami postępowania odwoławczego.

Sygn. akt I ACa 310/13

I ACz 302/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 listopada 2012r., Sąd Okręgowy w Katowicach oddalił powództwo i odstąpił od obciążenia powoda zwrotem kosztów procesu na rzecz pozwanych.

Uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach procesu wskazał ten sąd, iż powód jest osobą w podeszłym wieku skazaną z powodu amputacji nogi na pomoc osób trzecich, co z pewnością wiąże się z dodatkowymi kosztami. Nadto powód jest cukrzykiem, musi pozostawać w leczeniu co generuje koszty, był też subiektywnie przekonany o winie szpitala.

Od wyroku tego wniósł apelację powód. Apelację tę cofnął.

Pozwany wniósł zażalenie na koszty procesu zawarte w wyroku.

Domagał się zmiany postanowienia i zasądzenia na jego rzecz 3.600 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Zarzucił naruszenie art. 98 kpc przez jego nieuwzględnienie i zastosowanie art. 102 kpc przez jego błędną wykładnię. Sama trudna sytuacja materialna powoda nie uzasadnia zdaniem pozwanego zwolnienia go od kosztów, które przeciwnik poniósł, a wytaczając powództwo winien był liczyć się z obowiązkiem zwrotu.

W odpowiedzi na apelację oraz w piśmie stanowiącym odpowiedź na cofnięcie apelacji pozwany domagał się zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego za instancję odwoławczą.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Skoro powód cofnął apelację postępowanie apelacyjne należało umorzyć. Zgodnie bowiem z art. 391 § 2 kpc w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne.

Niezasadne jest zażalenie pozwanego na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w wyroku sądu pierwszej instancji. Sąd pierwszej instancji rozstrzygnięcie to prawidłowo oparł na art. 102 kpc. Zgodnie z art. 102 kpc w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może nie obciążać strony przegrywającej kosztami. Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu; jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (por. m.in. postanowienie SN z dnia 20 grudnia 1973 r., II CZ 210/73, LEX nr 7366). Do okoliczności branych pod uwagę przez sąd przy ocenie przesłanek zastosowania dyspozycji omawianego przepisu według doktryny zaliczyć można nie tylko te związane z samym przebiegiem postępowania, lecz także dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony. Istotnie rację ma skarżący, że sama tylko sytuacja ekonomiczna strony przegrywającej, nawet tak niekorzystna, że strona bez uszczerbku dla utrzymania własnego i członków rodziny nie byłaby w stanie ponieść kosztów, nie stanowi podstawy zwolnienia - na podstawie art. 102 kpc - z obowiązku zwrotu kosztów przeciwnikowi, jednakże można zastosować dobrodziejstwo z art. 102kpc jeżeli ze na rzecz strony przemawiają dalsze szczególne okoliczności, które same mogłyby być niewystarczające, lecz łącznie z trudną sytuacją ekonomiczną wyczerpują znamiona wypadku szczególnie uzasadnionego.(patrz. postanowienie SN z dnia 8 grudnia 2011 r., IV CZ 111/11, LEX nr 1119554.)

Wbrew zatem zarzutom skarżącego istniały w tym stanie rzeczy podstawy do zastosowania wobec powoda dobrodziejstwa z art. 102 kpc i zwolnienia go od obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi. Powód, jak trafnie wskazał sąd pierwszej instancji jest w niełatwej sytuacji ekonomicznej, jest bowiem osobą w podeszłym wieku skazaną z powodu amputacji nogi na pomoc osób trzecich, co z pewnością wiąże się z dodatkowymi kosztami., nadto jest cukrzykiem, musi pozostawać w leczeniu co generuje koszty, przede wszystkim zaś powód był subiektywnie przekonany o winie pozwanego, a jego przekonanie miało oparcie w okolicznościach sprawy, sprawa dotyczyła bowiem ewentualnego błędu w sztuce lekarskiej, istnienie którego może być ustalone jedynie w oparciu o opinię biegłych.

Z tych też względów zażalenie pozwanego na koszty procesu zawarte w wyroku należało oddalić na mocy art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Nie obciążył też Sąd Apelacyjny powoda kosztami postępowania apelacyjnego należnymi pozwanemu. Istotnie pozwany w wypadku cofnięcia apelacji przez powoda z mocy art. 391 § kpc w zw. z art. 203 § 3 kpc ma prawo domagać się zwrotu kosztów za postępowanie apelacyjne, jednakże w ocenie Sądu Apelacyjnego ze względów, o których była wyżej mowa należało i w postępowaniu apelacyjnym zastosować wobec powoda dobrodziejstwo z art.102 kpc i nie obciążać go kosztami postępowania za drugą instancję.